

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ), ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ,

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਦ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2291

ਸਤੰਬਰ 28, 1970

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)- ਐੱਸ. 2 (m)-ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ' (1969 ਦਾ XIV)— ਐੱਸ. 24— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਆਰਟੀਕਲ 131, 226, 245, 246 ਅਤੇ 248, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀਆਂ 49, 86 ਅਤੇ 97, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 46 ਅਤੇ 49 — ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ' ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ—ਸੰਸਦ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 24, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969, ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਵਿੱਚ 'ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ—ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 248 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49— ਕੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਵਰ ਹਨ ਖੇਤਰ—ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ— ਕੀ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ—ਆਰਟੀਕਲ 131- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਵਿਵਾਦ— ਕੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਮਹਾਜਨ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਜੇ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਕੰਟਰਾ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲੱਗੇਗਾ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੀ ਧਾਰਾ 24, - ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 'ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ, ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ। ਸੰਸਦ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਜੋ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਆਈਟਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਹੋਰ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 86 ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ. ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ 82 ਤੋਂ 92-A ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਟੈਕਸ

ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ **97** ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ

ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, - ਐਂਟਰੀਆਂ 82 ਤੋਂ 92-ਏ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16)

ਰੱਖੀ ਗਈ, ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 43 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ '49 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੇਤਰ, ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12)

(ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਕਾਂਟਰਾ ਅਨੁਸਾਰ) ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ III ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਸੰਸਦ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਧਾਰਾ 248(2) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I. ਐਂਟਰੀ 97, ਸੂਚੀ I ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 248 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 24, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 35 ਅਤੇ 40)

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 131 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 131 ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੰਦਾਮਸ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।

ਐੱਚ.ਐੱਲ.ਸਿਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ). ਐੱਮ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਐਸਸੀ ਸਿਬਲ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਨ. ਨਰੂਲਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚਆਰ ਗੋਖਲੇ, ਡੀ.ਐਨ.ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ - ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1970 ਦਾ CW 2291) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ (1970 ਦਾ CW- 2673) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

(2) ਸਤੰਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ 1957 ਦਾ >1 ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 9 (ਐਕਟ 2No.f279) 1957 ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਧਾਰਾ (m) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"'ਨੈੱਟ ਦੌਲਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ "

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਸੰਪੱਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 1969, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: -

"ਸੰਪੱਤੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਰਣਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ -

- (i) ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ, ਘਾਹ । ਜਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖ;
(ii) # * * *-'»

ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਨੈੱਟ ਦੌਲਤ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਇੰਨੀ ਰਕਮ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਿਟਰਨ "ਉਸਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਜਿਸ ਨੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਸੰਪੱਤੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ, 1970, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਥੀ ਟਾਈਮ 'ਫੋਰਿਸਫਾਈਲਿੰਗਰਾ ਆਲਰਿਟਰਨ', ਜੋ ਕਿ ਫਸਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 30 ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ, 1970. ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਟੈਕਸ ਉਪਰੋਕਤ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਲੀਆ 246 ਅਤੇ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਦੇ 86 ਅਤੇ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਗੋਖਲੇ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ * ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਵਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 131 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਾਮਲੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 131 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 131 ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ-

“ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗੀ-

(a) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ; ਜਾਂ

(b) - - -

(c) - - - -----

ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਚਾਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦਾ) ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ: ”

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2291 ਆਫ 1970 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਸਮੇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 131 “ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਆਪਸੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ

ਧਾਰਾ **143** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ - ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਨੁਛੇਦ **257** ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ **282** ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਜਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚਕਾਰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ **280**, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ **290**, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ **363** ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਸੰਧੀਆਂ, ਸਮਝੌਤਿਆਂ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਿਰੀਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ **226** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਸਧਾਰਨ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ **226** ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ **131** ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ **131** "ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ **226** ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਆਰਟੀਕਲ **131** ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.) “ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ” ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਮਦਰਾਸ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ।

(5) **1970** ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ **2673** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਉਸੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੋ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਦੂਜਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਦਿ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ **14** ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, **1** ਅਪ੍ਰੈਲ, **1970** ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, **30** ਸਤੰਬਰ, **1970** ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **18** ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਫੀ ਉੱਚ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੀ ਆਰਟੀਕਲ 245, 246 ਅਤੇ 248 ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 245 ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 246 ਅਤੇ 248, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"246. (1) ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਸੰਘ ਸੂਚੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। .

(2) ਧਾਰਾ (3), ਸੰਸਦ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ) ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। "ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(3) ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ) ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। "ਰਾਜ ਸੂਚੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

^4) * * * * *

"248. (1) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2 2) ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ **246** ਅਤੇ **248** ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਹ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ **248** ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੰਬਰ **81** ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ **82** ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ **1** ਤੋਂ **45** ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ **46** ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

"ਸੂਚੀ I

82 .—ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।

86 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਸੰਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ;

87 .—ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ।

88 ਸੰਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਤੱਵਾਂ ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ। , ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

8 8) ਸੂਚੀ II ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ **82** ਤੋਂ ਕੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੰਦਰਾਜ 46 (ਸੂਚੀ II) ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 47 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 87 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 48 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: —

"ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।"

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ ਸਿਰਫ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਐਂਟਰੀ 86 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਸੂਚੀ I ਦਾ 86. ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੂਚੀ III ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ 49 ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੰਦਰਾਜ 86 ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਇੰਦਰਾਜ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਭਾਵ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ 'ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ. ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ r ਅਤੇ 'ਜ਼ਮੀਨਾਂ' ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਰਾਜਾ ਜਗਨਨਾਥ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1))। - ਖੇਤੀਬਾੜੀ- ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

i(a) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ,

(ਬੀ) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ,

(c) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜਾਂ

(d) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ.

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਜਿੱਥੇ

(1) A.I.R. 1962 S.C. 1563.

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਨੌਨ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਕੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 'ਨੈੱਟ ਦੌਲਤ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀਗਤ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਸੂਚੀ I ਸ਼ਾਹ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਕੋਲ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ :-

"ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ 1, ਐਂਟਰੀ 86 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਝ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਣਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਕਸ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

* * * * *

ਐਂਟਰੀ 49 ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(2) A.I.R. 1969 S.C. 09.

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਸੀ। ਗਵਾਇਰ ਜੀਜੇ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਐਕਟ ਨੰ. 1938 ਦਾ XIV (3):

* * ** * ** * ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਸ਼ਾਹ ਜੇ, ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

"ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ" ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਮਦਰਾਸ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 2 ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ, ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸੀਆ ਹੋਰ, ਆਦਿ, ਬਕਿੰਘਮ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਟਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਆਦਿ (4) ਦੇ AIN i ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜੇ, ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ।

*^W a5 35) TFixSn ra8tt P T49=AIR 1939 FCTat pH ior" """"
(4) AIR 1970 SC 169.

(2) A.I.R. 1969 S.C. 09.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 49 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੰਨਾ 175 'ਤੇ ਪੈਰਾ 5): -

"ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਏਗਰੀ ਗੇਜ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਝ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗਣਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49, ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। * * * * *
ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ

ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਥੋਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ . ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋ ਟੈਕਸ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਸਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੱਚ ਬੋਰੋ ਮੁਨਿਸਿਪਲਿਟੀ ਐਮਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 49 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

11, ਸੂਚੀ ਚੰਦਰ ਨੌਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਦੂਜਾ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮੰਗਲੌਰ, ਆਇ, ਬਨਾਮ ਡੀ. ਐਚ. ਹਜ਼ਾਰੇਥ, ਆਇ, , (6), ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਤੋਹਫੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟੈਕਸ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 18 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ, ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਸੀ. ਜੇ. , ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

— — — — — ਪਰ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਪਕ
ਇੰਦਰਾਜ਼ (18), ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਪਸ਼ਟ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਥ
ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ
ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਹੀਂ —————

ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜੋ ਫੋਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮਾਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ-ਟੈਕਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਟੈਕਸ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਲਟ ਗਿਆ! ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਖੜੋਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾਕੋਈ ਹੋਰ. ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏਆਰ ਦਾ ਐਸ

(6) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 999.

ਸੂਚੀ I ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੇਕਰ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ. ਉਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੇਤਰ, ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(13) ਇਹ ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1 ਅਸਲ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7), ਪੰਨਾ 25 'ਤੇ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“— — — — ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੈਲਾਘਰ ਬਨਾਮ ਲਿਨ (8) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ, ਪੰਨਾ 870 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ" ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ: ਰਸਲ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ

(7) ਏਆਈਆਰ 1941 ਵੀਸੀ 16.

(8) 1937 ਏ.ਸੀ. 868. 3 ਸ

(1), (7 AC 839) “ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ। ਜੇਕਰ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।”

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਵਨੀਤ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਕੇ. ਸੇਨ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (9) ਦੇ ਪੰਨਾ 1379 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

...ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਸੀਜੇ ਬਨਾਮ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (10) “ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ

The State of Punjab v. The Union of India, (Harbans Singh, C.J.)

ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(14) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ **irctha** ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, **1969** ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਸੂਚੀ **I** ਦੀ ਐਂਟਰੀ **86** ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੂਚੀ-**1** ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ **86** ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, **82, 87** ਅਤੇ **88** ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਧਾਰਾ **248** ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ **97** ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਖਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਈ

(9) ਏਆਈਆਰ **1965** ਐਸਸੀ **1375**

(10) **1940 FCR 110=AIR 1941 FC 16.**

The State of Punjab v. The Union of India (Harbans Singh, C.J.)

WMS ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿਚਲੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਤੋਂ 248 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 246(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੂਚੀ-1 ਵਿਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 86 ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਸੂਚੀ I ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 82, 87 ਅਤੇ 88 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੂਚੀ n ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 55 ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਦਖਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੰਸਦ ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 55 ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 49 ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 42 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਆਰਟੀਕਲ ਆਰਟੀਕਲ 248 ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਅਧਿਕਾਰ? ਸਾਡਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੰਘੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ।

ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 248 ਸੂਚੀ-1 ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 248 ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ (ਏ) ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਜਾਂ (ਬੀ) ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

" ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੂਚੀਆਂ (ਸੂਚੀ II ਅਤੇ ਸੂਚੀ III)।"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 88 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

■ ਇੰਦਰਾਜ਼ (ਦੇਖੋ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੋਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 (11) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 5 ਤੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਬੁਰਾਹ (12) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਨੇ 193 ਅਤੇ 194 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਸੇਲਬੋਰਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

"ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ
ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ,
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ
ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਾਲ; ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ

(11) ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 1.

(12) 5 ਆਈਏ 178.

- 1 -----: ----ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਧਨ b ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈ; y, ਜੋ ਕਿ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਦੇ

The State of Punjab v. The Union of India (Harbans Singh, C.J.)

ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ -----,ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।

ਹੁਣ ਸੂਚੀ I ਜੋ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਆਈਟਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 86 ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ - ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਿਸਮ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸੇਲਬੋਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵੀ। ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ 82 ਤੋਂ 92-A ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ HI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਐਂਟਰੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ, — ਵੀਡੀਓ ਐਂਟਰੀਆਂ 82 ਤੋਂ 92-ਏ,

(16) ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ: ਇਹ ਸੱਟੋਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86' ਅਧੀਨ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 97 ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ "ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ ਸਮੇਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਜਾਂ "ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਮਝੇਗਾ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ

-----, (-----, -----) -----
 ----- ਐਂਟਰੀ 97 ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ, ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। 86, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਚੇ ਹੋਏ ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਅਤੇ 97 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ, ਸੂਚੀ I, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਸਦ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ: -

- (1) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ
- (2) ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਰਾਦਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੇਦਖਲੀ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੰਦਰਾਜ਼ 86 ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵ ਸੰਸਦ ਨੂੰ, ਉਸੇ ਸੂਚੀ-1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਾਵਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਐਕਸਕਲੂਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ 97, **Ti : ist I** ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।

ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ) ਸੰਸਦ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਪਰ ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ: ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦ ਸੈਕਿੰਡ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮੰਗਲੋਰ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਐਚ. ਹਜ਼ਾਰੇਥ, ਆਦਿ (6), ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਊਂਟ ਗੈਂਡੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (13), ਜਾਂ ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਿਜ਼ ਹਾਈਨੈਸ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਜ਼ਮ ਜਾਹ ਬਨਾਮ ਐਕਸਪੋਡੀਚਰ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (14) ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 92 'ਤੇ ਪੈਰਾ 10 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। :-

“ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 97 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ III ਵਿੱਚ ਨਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ।
ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। . .

ਇਸ ਦੇ 'ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ' ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 86 ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਅਰਥਾਤ, "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਸੰਸਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਬੀ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ I ਦਾ ਇੱਕ ਏਕੜ ਅਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਜਾਊ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕਮਾਲਿਟੀ ਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ near ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ।

(13) ਏਆਈਆਰ 1965 ਪੀ.ਬੀ. 65.

(14) ਏਆਈਆਰ 1970 ਏ.ਪੀ. 86.

ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਜਾਊ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਠੱਗ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾੜੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਤਕਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਿਅਕਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੀ ਧਾਰਾ 24, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਨੈੱਟ ਦੌਲਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2673 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 'ਨੈੱਟ ਦੌਲਤ' ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਲਵੇਗਾ। ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 500. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2291 ਆਫ 1970 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਰਿੱਟਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 1970 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2826, 2882 ਅਤੇ 2888 ਵਿੱਚ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਧੂਰੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

The State of Punjab v. The Union of India, (Pandit, J.)

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.-**(22)** ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ , ਜੇ.—**(23)** ਮੈਂ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਐਸ.ਨਰੂਲਾ , ਜੇ.-**(24)** ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਇਹ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2291) ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ (1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2673) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦੌਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। - ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਅਤੇ 1970 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।

ਪੰਡਿਤ , ਜੇ. —**(26)** ਮੈਂ ਵਿਦਵਤਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਖਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ, ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(27) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1, ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹਾਂ , ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

(28) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਨਵਾਨ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II “ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ” ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ' ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ com ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਝ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਣਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਕਸ - ਦਾਤਾਵਾਂ ' ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਐਂਟਰੀ 49, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ- ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸੀ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

The State of Punjab v. The Union of India,; (Pandit, J.)

ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਈਨਿੰਗ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਕਿੰਘਮ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਟਿਕ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਆਦਿ (4) ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 49, ਸੂਚੀ II। ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

(29) ਪਟੇਲ ਗੌਰਧਨਦਾਸ ਹਰਗੋਵਿੰਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (15) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਆਰ.ਸੀ. ਜੇਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (16) ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮਾਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਕ ਗੱਲ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ, ਭਾਵ, ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਸੰਪਤੀਆਂ। ਇਹ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ

(15) A.I.R. 1963 S.C. 1742.

(16) A.I.R. 1962 S.C. 1281.

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1971)1 ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ
ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ।

(31) ਸਾਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਐਂਟਰੀ **86**, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਭੂਮੀ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, **1935** ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੰਦਰਾਜ **86** ਸੂਚੀ I ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(32) ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਐਂਟਰੀ **86** ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਬਣਾਉਣਾ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ **86**, ਸੂਚੀ I ਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ-ਕਰ ਲਈ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇੰਦਰਾਜ **86**, ਸੂਚੀ I ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, **1935** ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ **55** ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪੈਟਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

The State of Punjab v. The Union of India, (Pandit, J.)

ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਰਥਿਕ ਰੁਝਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਸਾਂਝੀ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 86 ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 248 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(33) ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸਨ। ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ III ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 86 ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ 82, 87 ਅਤੇ 88 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ 46, 48 ਅਤੇ 47) ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਤਿਹਾਸ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 248(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(34) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਤੋਂ 248 ਤੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਇੰਦਰਾਜ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਚਿਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਵੱਲ। ਆਰਟੀਕਲ 245 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 246 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I

ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਛੇਦ **246 (3)** ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ **II** ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ **246 (2)** ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ **(3)** ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ **(1)** ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚੀ **III** ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ **248** ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ **II** ਜਾਂ **III** ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(35) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੂਚੀ-2 ਜਾਂ ਐਚ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ **248** ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਛੇਦਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਸੂਚੀ **II** ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਐਂਟਰੀ **49** ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(36) ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਲਈ ਉਪ-ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਰੋਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XI ਦੇ ਅਧਿਆਇ I ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2, 3, 10, 11, 16 (3), 22 (7), 32 (3), 35, 70, 173 (ਸੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ, ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ।

(37) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 86 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬੇਦਖਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 86 ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਐਂਟਰੀ 97, ਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ। 86

(38) ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਲਪਿਤ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਬੈਲੋਸ ਇੱਕ ਸੰਖੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਾਲ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਖਲਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ।

(39) ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਗ III ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਵਪਾਰਾਂ, ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 276 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਐਂਟਰੀ 60, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਟੀਕਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(40) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਧਾਰਾ 248(2) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 86, ਸੂਚੀ I, ਐਂਟਰੀ 97, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 248 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਇਮਪਿਊਨਡ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(41) ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(42) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਆਡਰ

(43) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2291 ਆਫ 1970 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2673 ਆਫ 1970 (ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ) ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ' ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਲਵੇਗਾ। ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 500

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਬਾਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਪੀ, ਜੈਨ
ਅਤੇ ਸੀ. ਜੀ. ਸੂਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਵਿਦਿਆ ਦੇਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਮਦਨ ਲਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 92**ਸਤੰਬਰ 29, 1970।**

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 13 ਅਤੇ 15— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਐੱਸ. 195(1) (ਬੀ), 476 ਅਤੇ 479 ਏ— ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XL V)— ਐੱਸ. 20 — ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ—ਕੀ ' ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ — ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਜੁਰਮ — ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ — ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।